

תאריך: 29.07.2020

לכבוד

ח"כ אמיר אוחנה

השר לביטחון פנים

במייל: Amiradvocate@gmail.com ובמייל: SAR@mops.gov.il

שלום רב,

הנדון: מדיניות משטרת ישראל בסוגיית הגשת תלונות שווא בקרב הורים גרושים

הגשת תלונת שווא היא אחת התופעות המכוערות והבזויות בהליכי גירושין.

כעורך דין העוסק בתחום דיני המשפחה אציין שהתופעה נפוצה מאוד, והגיעה העת לפעול על מנת למגר אותה ככל הניתן.

במרבית המקרים התלונות מוגשות ללא כל ראיה או הוכחה וללא כל בסיס, וזאת בכדי להכתים את שמו של ההורה - לרוב האב - על לא עוול בכפו, להרחיקו מהבית ומהילדים, לגרום לו לאבד את שלוות רוחו ולעיתים להתנהל שלא כבימים ימימה. כל אלו מאפשרים להורה אשר הגיש את תלונת השווא לצבור "יתרון" משפטי מהותי, מכריע, בניסיון למנוע מההורה האחר הגדרה הורית שווה של משמורת משותפת או חלוקת זמני שהות רחבה עם הילדים.

לצערי ישנם גורמים המעודדים לנקוט באקט של הגשת תלונת שווא, פשוט כי התוצאות שלו מיידיות, וכיום אין בנושא כל אכיפה. כעורך דין לענייני משפחה אציין שדרך פעולה זו מכתימה את כלל עורכי הדין למשפחה, את מערכת בתי המשפט ואת מערכת אכיפת החוק.

כיום, גם כאשר הוכח במשטרה או בבית המשפט שמדובר בתלונת שווא, אין מיצוי דין עם מגיש/ת התלונה, אין כל ענישה על מעשה חמור ושפל זה וכפועל יוצא אין תהליך למידה של הציבור הנובע מענישה עקבית וחד משמעית. מאחר ואין סיכון, השימוש בתלונות השווא בהליכי גירושין הפך לדבר שבשגרה!

אציין כי רק בחודשיים האחרונים נתקלתי בשני מקרים בהם אותו בן זוג הגיש שתי תלונות שווא למשטרת ישראל ונקט בשני הליכים של צווי הגנה בבית המשפט לענייני משפחה.

במקרה הראשון, בן הזוג הנילון צילם -ללא ידיעת המתלוננת - את כל האירוע אשר בעטיו הוגשה תלונת השווא. מצילומי הוידאו עלתה תמונה הפוכה לחלוטין מהתמונה שהציגה המתלוננת.

הסרטון הומצא לידי משטרת ישראל, בית המשפט דחה את הבקשה לצו הגנה, אך שום פעולה לא ננקטה כנגד המתלוננת.

חודש וחצי לאחר המקרה הנ"ל, הגישה אותה מתלוננת תלונת שווא נוספת ובקשה נוספת לצו הגנה. שוב יצוין כי האירוע צולם וטענות המתלוננת נדחו ע"י ביהמ"ש לענייני משפחה. הסרטון הומצא למשטרת ישראל ושוב לא ננקטו שום פעולות כנגד בן הזוג המתלונן.

המדובר במקרים בודדים המצביעים על התמונה הכוללת.

ברור כי העובדה שלא ננקטות שום פעולות כנגד מתלונן השווא גוררת מספר תוצאות:

ראשית, אי נקיטת צעדים עונשיים/פליליים כנגד מתלונני השווא מעודדת הגשת תלונות שווא בשל ההבנה שככל שיוכח שמדובר בתלונת שווא – אין ענישה ואין סנקציה.

שנית, התופעה גורמת לבזבוז משווע של כוח אדם (משטרה, פרקליטות, בתי משפט), וכפועל יוצא- עניינים אחרים ובווערים ויתר זנחים.

שלישית, בן הזוג הנילון נפגע עמוקות בשל העובדה שהוא צריך ליטול שירותי עו"ד, להיעדר מהעבודה, להפסיד זמן ומשאבים כלכליים כדי להוכיח את חפותו.

רביעית, לעיתים די קרובות בן הזוג הנילון הוא אדם מן היישוב שלא נכנס ויוצא תדיר משערי בתי המעצר וחדרי החקירות. עצם החוויה המשפילה והפוגענית של חקירה בשל תלונת שווא גוררת נקים רגשיים ופסיכולוגיים קשים.

חמישית, פעמים רבות, בפרק הזמן שחולף מהגשת התלונה ועד להפרכתה, הנילון מורחק מביתו, מורחק מילדיו, שמו הטוב נפגע, והוא מתוויג – על לא עוול בכפו- ע"י החברה כאדם אלים. גם העובדה ששמו מנוקה לאחר מכן לא בהכרח עוזרת לנקות את שמו בעיני החברה ולהחזיר את המצב לקדמותו.

כמובן שישנם מקרים רבים בהם התלונה היא אמיתית ואף הכרחית, אך לתופעה שלילית זו של הגשת תלונות השווא יש כמובן השפעה על התייחסות המערכת למקרים של אלימות אמיתית.

מטרת פנייתי זו היא שהמשטרה תשנה נהלים, שתהיה לנושא התייחסות - **שהמשטרה תמליץ ותפעל במקרים המתאימים, המקרים בהם אין כל ספק שמדובר על תלונת שווא, בטח ובטח במקרים בהם כך פסק בית המשפט לענייני משפחה, נגד מגיש/ת תלונת השווא.**

מקרים שכאלו אשר יטופלו כל שנה ואף יגיעו לתקשורת, יביאו לעמדתי לתהליך למידה של הציבור, וזאת מטרת פנייתי.

אשמח אם תבחר לקדם נושא כאוב זה.

בכבוד רב,
אברהם קורחוב, עו"ד

אברהם קורחוב, עו"ד
מ.ר. 69405